

Biblické postavy – Nátan kardinál Gianfranco Ravasi

Protagonistou prvního čtení čtvrté adventní neděle je prorok Nátan (hebrejsky „Bůh daroval“; úplná forma by byla „Natanael“), který se objevuje v prostředí Davidova dvora. Přichází na scénu právě v 7. kapitole *Druhé knihy Samuelovy*: král jej povolává a chce mu sdělit svůj záměr vybudovat v právě získaném Jeruzalémě Hospodinův chrám, aby si získal Boží ochranu a podporu. Jak je u dvořanů běžné, i Nátan se okamžitě postavil na stranu vládce. Ale pak přišlo překvapení: Nátan byl vždy prorokem, a tedy závisel v konečném úsudku na Hospodinu, který mu toto povolání dal.

V nočním vidění Bůh Nátanovi oznámil, že pro sebe nechce hmotný dům. Bude to on, kdo vystaví živoucí dům Davidovi: dá tedy vzejít rodu, v němž bude Hospodin přítomen svým slovem a dílem svého Mesiáše. Bůh prakticky dává před prostorem přednost času, který je „lidštější“ skutečností, nám, smrtelnému stvoření, bližší. V hebrejštině je zde užita slovní hříčka s různými významy téhož slova *bajit*, které znamená „dům, palác, chrám“, ale i „rod, potomstvo“. Jak je známo, chrám na Siónu vystavěl až Davidův syn Šalamoun. Prvním chrámem však ve skutečnosti zůstává „tělo“ lidí, tedy davidovská dynastie („dům“, Davidův rod), a tak je předjímáno křesťanské téma Vtělení (...)

Zdroje: RAVASI, Gianfranco. *Biblické postavy: Liturgický rok s osobnostmi Bible*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2009, s. 114–116; *Nátan*, 18. st. In: Wikipedia [online]. 2007 [cit. 2020-11-14]. Volné dílo. PD-Art. Dostupné z: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/eb/Nathan.jpg>.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • **Prosinec 2020** • Ročník 13 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Ježíšova blízkost v době těžkých zkoušek
je reálná a zakusitelná.“

(Jerzy Zieliński, OCD)

Aktuálně

Upozorňujeme, že večerní čas bohoslužeb v období od 1. prosince 2020 do 29. února 2021 se nemění, začátek vždy od **17:30**.

Dle vývoje epidemiologické situace budou také měněna omezení pro katolické bohoslužby. V každém kostele lze obsadit maximálně 30 % míst k sezení, a to za dodržení hygienických pravidel platných kvůli šíření koronaviru: nošení roušek, dezinfekce rukou, 2m rozestupy.

Vaši účast na sobotních, nedělních a svátečních bohoslužbách je proto vhodné domluvit přímo s P. Machkem přes telefon 721 785 534 telefonicky nebo poslat SMS, aby celkový počet osob splňoval podmínky daného stupně omezení.

KAŽDOU STŘEDU v adventní době od 6:30 bude sloužena mše svatá doprovázená roráty v děkanském kostele sv. Mikuláše.

VE ČTVRTEK 3. prosince 2020 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se koná v *kostele sv. Jakuba v Cítolibech* mše svatá s nedělní platností.

V NEDĚLI 20. prosince 2020 od 14:00 prosíme všechny zdatné farníky a farnice o *pomoc při vánoční výzdobě* děkanského kostela svatého Mikuláše v Lounech.

Přehled adventních bohoslužeb

- 29. 11. 2020** **1. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 10:30.
Žehnání adventních věnců, které si přinesete.
- 3. 12. 2020** **PAMÁTKA SV. FRANTIŠKA XAVERSKÉHO**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 5. 12. 2020** **POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE**
Kostel sv. Mikuláše v Orasicích – Poutní mše svatá v 15:00.
- 6. 12. 2020** **2. NEDĚLE ADVENTNÍ**
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Po mši svaté přijde Mikuláš s nadílkou pro hodné děti.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 10:30.
Po mši svaté přijde opět Mikuláš s nadílkou pro další hodné děti.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
- 8. 12. 2020** **SLAVNOST PANNY MARIE IMMACULATY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:30.
- 13. 12. 2020** **3. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 20. 12. 2020** **4. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Skauti nám přinesou betlémské světlo.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 10:30.
- 24. 12. 2020** **ŠTĚDRÝ DEN**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
Poslední adventní mše svatá.

Přehled vánočních bohoslužeb

- 24. 12. 2020** **VÁNOČNÍ MŠE SV. V DOMOVĚ**
PRO SENIORY U PRAMENE LOUNY v 10:00.
VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA
PRO DĚTI A JEJICH RODIČE
Kostel sv. Jakuba Staršího v Cítolibeč v 15:00.
- VÁNOČNÍ VIGILIE**
Kostel sv. Vavřince v Černčicích v 16:00.
Kostel sv. Matouše v Dobroměřicích ve 20:30.
~~Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech ve 22:00.~~
- VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA**
~~Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově ve 23:00.~~
- 25. 12. 2020** **SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ - BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
Kostel sv. Kateřiny v Oboře – Mše svatá ve 16:00.
- 26. 12. 2020** **SVÁTEK SVATÉHO ŠTĚPÁNA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel sv. Václava v Lipenci – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá ve 14:00.
Kostel sv. Markéty v Kroučové – Mše svatá ve 14:30.
- 27. 12. 2020** **SVÁTEK SVATÉ RODINY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 9:00.
Kostel Narození Panny Marie v H. Ročově – Mše svatá v 14:30.
- 31. 12. 2020** **MŠE SVATÁ NA PODĚKOVÁNÍ ZA UPLYNULÝ ROK**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:00.

V Ježíši sestoupilo nebe na zem

Část promluvy papeže Františka na svátek sv. Štěpána, 26. 12. 2019

... Dnes je svátek svatého Štěpána, prvomučedníka. Mluví o něm kniha *Skutků apoštolů* (srov. kap. 6–7) a v dnešní liturgii nám je představován v závěrečných chvílích svého života, kdy je zajat a ukamenován (srov. 6, 12; 7,54–60). V radostném ovzduší Vánoc by se připomínka prvního křesťana zabitého pro víru mohla jevit jako nemístná. Nicméně, právě z perspektivy víry je dnešní svátek v souladu s opravdovým smyslem Vánoc. Ve Štěpánově mučednictví je totiž násilí poraženo láskou, smrt životem, a Štěpán v okamžiku nejvyššího svědectví spatřuje otevřené nebe a odpouští svým mučitelům (srov. 60).

Tento mladý služebník evangelia, plný Ducha svatého, dovedl hlásat Ježíše slovy a především svým životem. Vidíme na něm uskutečnění příslibu, který dal Ježíš svým učedníkům: „Až vás budou pronásledovat pro mé jméno, Duch mého Otce vám dá sílu i slova, abyste vydali svědectví“ (srov. Mt 10,19–20). Ve škole svatého Štěpána, který se životem i smrtí připodobnil svému Mistru, hledme také my k Ježíši, věrnému svědkovi Otce. Učme se, že nebeská sláva věčného života není tvořena bohatstvím a mocí, nýbrž láskou a sebedarováním.

Musíme mít pohled upřený k Ježíši, „od něhož naše víra pochází a který ji vede k dokonalosti“ (Žid 12,2), abychom mohli podávat důvody naděje, jíž se nám dostalo (srov. 1 Petr 3,15), v každodenních problémech a zkouškách. Pro nás křesťany už nebe není vzdálené a oddělené od země: v Ježíši sestoupilo nebe na zem. A díky Němu, silou Ducha svatého můžeme přijímat všechno lidské a usměřňovat k nebi. Takto ať je prvním svědectvím náš způsob být lidmi, životní styl, utvářený Ježíšem, tedy mírný, odvážný, pokorný, šlechetný a násilný (...)

Zdroje: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=30392>.

Cyklus úvah nad Katechismem:

Věřím v Ježíše Krista

Dariusz Kowalczyk, SJ

Křesťané věří v Ježíše Krista. Co tato víra v Ježíše Krista znamená? Lze říci, že celý život církve spočívá v tom, že různými způsoby odpovídá na tuto otázku. Když se Ježíš zeptal učedníků: „Za koho mne pokládáte?“, apoštol Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha!“ Jak otázka, tak odpověď se po staletí opakují a dále rozvíjejí.

Jak čteme v Janově evangeliu, židé se Ježíše snažili zabít, nejenom proto, „že rušil sobotu, ale také, že nazýval Boha svým vlastním otcem a stavěl se Bohu naroveň“ (Jan 5,18). Když totiž Ježíš kupříkladu řekne: „Dříve než byl Abrahám, já jsem“ (Jan 8,58), posluchači nepochybují o tom, že Mistr z Nazareta se považuje za rovného Bohu. Také když se Ježíš pokládá za toho, kdo může odpouštět hříchy, někteří učitelé Zákona uvažují: „Jak může (tento člověk) tak mluvit? Vždyť se rouhá! Hříchy přece může odpouštět jen sám Bůh“ (Mk 2,7).

Svědectví Nového zákona nás staví před následující volbu: buď Ježíše vyznáváme jako Boha Spasitele nebo jej odmítáme. Když nasloucháme Ježíšovým slovům, nemůžeme popřít jeho božství a současně si myslet, že to byl velký člověk, který říkal pravdu.

Katechismus uvádí čtyři jména, kterými Nový zákon označuje nazaretského Mistra: Ježíš, Kristus, Boží Syn, Pán. Ježíš znamená „Bůh zachraňuje“. Kristus znamená „pomazaný“, tedy „Mesiáš“, příslibený ve Starém Zákoně. Označení Boží Syn svědčí o jedinečném a věčném Ježíšově vztahu s Bohem Otcem. Jméno „Pán“ zase poukazuje na Boží svrchovanost (KKC 452–455).

Křesťan Ježíše Krista vyznává jako pravého Boha a pravého člověka. Věřit tomu, že bez Ježíše nemůže být lidstvo spaseno. Pouze Ježíšovo jméno otevírá cestu k věčnému životu i pro ty, kdo křesťany nejsou.

Zdroje: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=19041>;

<https://ff3.xcdn.pl/i/118FAAAAav0CCAD9nDr0/10be9976b332d7c2dcd46b73a1d9ff22.jpg>.

Žádný se nestrachůj *Bedřich Bridel (1619–1680)*

Žádný se nestrachůj,
srdcem veselým stůj,
pod' ochotně na vánoční hody,
plesejte, plesejte, plesejte, pastýři!
Aj zdávna žádaný
dnes jest narozený,
vycházeje z Panny
světlo světa z brány,
plesejte, plesejte, plesejte, pastýři!

Do Betléma jděte,
děťátko najdete,
líbejte mu kleče nožičky,
plesejte, plesejte, plesejte, pastýři!
Aj při prsech zdřímá,
jenž na nebi hřímá,
rodička ho kojí,
jehož se všecko bojí,
plesejte, plesejte, plesejte, pastýři!

Oblohou obojí
jenž vládne, jej kojí
družička Panenka Maria,
plesejte, plesejte, plesejte, pastýři!
Zanechejte ovec,
přišel Král a Otec
lidu narozený,
lidu darovaný,
plesejte, plesejte, plesejte, pastýři!

Ač jest veliký Král,
však aby kdo žádal,
veliké dary nežádá,
plesejte, plesejte, plesejte, pastýři!
Nechce míti berly,
zlato ani perly,
milován býti chce,
darůj mu tvé srdce,
plesejte, plesejte, plesejte, pastýři!

Zdroje: BRIDEL, Bedřich, HASHEMI, Michaela, ed. a KOPECKÝ, Milan, ed. *Jesličky: Rozjímání o nebi v noci na jitřní Božho narození: Výbor z kancionálu Fridricha Bridela*. Svitavy: Trinitas, 1999. s. 26; <https://www.vira.cz/texty/knihovna/kapitoly/zadny-se-nestrachuj>; Le Brun, Charles. *Klanění pastýřů*, 1689. In: Wikipedia [online]. 2010 [cit. 2020-11-21]. Volné dílo. PD-Art. Dostupné z: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Le_Brun,_Charles_-_Adoration_of_the_Shepherds_-_1689.jpg.

Úryvek ze vzpomínek Jaroslava Hilberta (*19. 1. 1871, Louny – †10. 5. 1936, Praha) na předvánoční čas v Lounech

(...) Jak blížila se zima, již tak někdy v říjnu to počalo; myslím, že na školách se oznamovalo, že chudé děti, které chtějí býti o Vánocích ošaceny a obdarovány, mají se odpoledne od té a té hodiny dostaviti k paní Karolíně Hilbertové na náměstí, ale všechny chudé matky v městě již to samy věděly a znaly cestu k nám. A teď přicházela procesí: ta žena s třemi dětmi, ta s pěti, ta snad jich ještě více přivlekla a s každou

matka si promluvila a pak poklekla a rozedrané dítě jedno po druhém prozkoumala, změřila, zapsala, aby šatečky padly, botičky byly dobře, náručníčky hřály a její srdce mělo pokoj; a pak, když již bylo všecko zapsáno a zaměřeno, přišly k nám hodné paní a celé dny a týdny, ba měsíce u nás se ve jménu sv. Ludmily stříhalo, šilo, rovnalo a připravovalo: pan Valtera, majitel cukrovaru a velkého mlýna, jenž s mým otcem se neměl rád, neboť, jak se mi zdá, střetli se tu dva neústupníci, ale dobročinné podniky mé matky vždy podporoval, dodal tolik a tolik set vánoček, a Štědrý večer chudých, v sále na Valích pořádaný, byl pak svátkem i pro nás. Nezapomenu nikdy na ty vánoční písničky, jež jsme tak vroucně pěli, na pana děkana, jenž mluvil, a na matku a jiné paní, jak v posled rozšafně podělovaly potřebné a lačné. Jednu vánočku dostaly jsme vždy my děti společně se Zdenkou Fořtovou, a matka za ní vsunula jinou z naší kuchyně; jak nám to neměla udělat, když vánočka byla od pana Valtery, chutnala fenyklem a lákala nás více, než nejlepší naše vlastní pečivo?! (...)

Zdroje: HILBERT, Jaroslav. *Dům na náměstí: Vzpomínky z dětství*. Praha: Čsl. podniky tisk. a vyd., 1922. s. 85–86. (Upraven pravopis: vánočních, feniklem); *Dům rodiny Hilbertovy, Mírové náměstí č.p. 49, Louny*. In: Památkový katalog [online]. [cit. 2020-11-19]. Dostupné z: https://iispp.npu.cz/mis_public/preview.htm?id=78635.